

Sakspapir

Saksnr	Utvalg	Type	Dato
115/22	Formannskapet	PS	05.12.2022

Sakshandsamar	Arkiv	ArkivsakID
Christopher Marius Straumøy	Gbnr-139/7	22/741

Klagehandsaming - Dispensasjon til deling og oppføring av naust - gbnr. 139/7 - Solend

Framlegg til vedtak:

Formannskapet i Austrheim tek ikkje klagen til følgje.

Grunngjeving er gjeve i saksutgreiinga.

Vedtaket er heimla i forvaltningslova § 33 og pbl. § 19-2.

Saka vert sendt til Statsforvalteren i Vestland for endeleg avgjerd.

Formannskapet - 115/22 - 05.12.2022

FS - behandling:

Sakshandsamar Christopher Straumøy orienterte om saka, jamfør saksutgreiinga. Viste mellom anna til at det er vanskeleg og kostbart å ta slike endringar i reguleringsplanar kvar gong det skal byggast noko.

Ordførar Per Lerøy (Ap) viste til at dette er noko som kommunen kjem til å ta opp med Statsforvaltar, skal ikkje ha eit overformynderi mot kommunane når det gjeld bruken av strandsona. Signalet frå statsforvaltar Navarsete er at ho ønskjer å leggja seg på ei anna linje.

Handsaming i formannskapet:

Kommunedirektøren sitt framlegg vart samrøystes vedteke

FS vedtak:

Formannskapet i Austrheim tek ikkje klagen til følgje.

Grunngjeving er gjeve i saksutgreiinga.

Vedtaket er heimla i forvaltningslova § 33 og pbl. § 19-2.

Saka vert sendt til Statsforvalteren i Vestland for endeleg avgjerd.

Saksopplysninger:

Bakgrunn

Formannskapet i Austrheim Kommune fatta vedtak om dispensasjon til frådelling og rammeløyve til oppføring av naust den 20.10.2022.

Vedtaket var følgjande:

FS vedtak:

Austrheim kommune gjev dispensasjon frå LNF-føremålet i kommuneplan plan-id: 2013001 og bygge- og deleforbodet i pbl. § 1-8 som omsøkt.

Grunngjevinga er gjeve i saksutgreiinga. Vedtaket er heimla i plan- og bygningslova § 19-2, jf. § 11-6

og § 1-8.

Saka vert sendt til Statsforvalteren i Vestland for klagevurdering.

Ved brev den 14.11.2022 klaga Statsforvalteren i Vestland på formannskapetets vedtak:

Statsforvaltaren i Vestland klagar med dette på vedtak i formannskapet 20.10.2022, sak 095/22.

Grunngjeving

Kommunen kan berre dispensere dersom omsynet bak føresegna det vert dispensert ifrå, omsyn til plan- og bygningslova sine formål eller nasjonale eller regionale interesser, ikkje vert vesentleg tilsidesette. I tillegg må fordelane ved å gi dispensasjon vere klart større enn ulempene, jf. plan- og bygningslova (pbl.) § 19-2 andre ledd.

Statsforvaltaren i Vestland gav negativ uttale til dispensasjon i saka, i brev av 25.08.2022, og vi viser til uttalen som grunnlag for vår klage:

«I 100-metersbeltet langs sjø skal det alltid takast særleg omsyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser jf. pbl. § 1.8 fyste ledd. Strandsona skal generelt haldast open og privatisering og nedbygging skal unngåast. Forbodet i § 1-8 andre ledd skal vege tungt. Eventuelle avvik frå dette forbodet skal som hovudregel skje gjennom ordinær planlegging, ikkje som dispensasjon, jf. Ot.prp.nr 32 (2007-08).

Sjølv om Austrheim ligg i sone 3 i dei statlege planretningslinjene for differensiert forvaltning av strandsona langs sjø, så er retningslinjene klåre på at strandsona skal planleggast i overordna plan. Dette er viktig for å hindre ein bit for bit utbygging av strandsona. I denne saka er naudsynt med dispensasjon frå både LNF-formål og frå bygge- og deleforbodet i 100-metersbeltet mot sjø.

Det ligg eit naust få meter nord for omsøkt tiltak, og eit småbåtanlegg og eit naust om lag 30 meter lengre nord. Vi er ikkje samd i at bygging av to naust sør for eksisterande tiltak kan reknast som fortetting. Dette vil vere å utvide bygd areal i strandsona i ei retning som i dag er ubyggd. Slik vi ser det vil ein dispensasjon som omsøkt legge til rette for eit nytt naustområdet i LNF-formål i kommuneplanen. Dispensasjon til deling og bygging av to naust her, vil også føre til eit press for å realisere andre naustrettar her.

Strandsoneverdiane omfattar ikkje berre tilgjenge, men også landskap og naturmangfald. Strandsona og LNF-områder skal i utgangspunktet vere ubyggd. Bygging av to nye naust her vil påverke særleg landskap og at strandsona vert meir bygd, med området vert også meir privatisert. Kommunen skriv at arealet ligg i sitkaskog. Vi kan ikkje sjå at dette er riktig. Arealet er i NIBIO kartlagt som lauvskog, og det ser ut som dette stemmer på flyfoto. Sjølv om det er sitkaskog, kan vi ikkje sjå at dette er eit argument for å bygge ned strandsona. Problemet med ev. uønska spreieing av sitkagran må løysast på andre måtar.

Statsforvaltaren rår ifrå dispensasjon til deling og bygging av to naust i saka. Ein dispensasjon i denne saka vil i vesentleg grad tilsidesette kommuneplanen og statlege interesser i strandsona.»

Vi kan ikkje sjå at kommunen si vurdering av dispensasjon endrar vår vurdering. Vi vil gjere merksam på at sjølv om det ikkje er registrert trua naturmangfald i området, betyr ikkje det at naturen er utan verdi, og det er uproblematisk å bygge den ned. I strandsona og i LNF-formål skal ein ikkje bygge ned natur og grønstruktur. Det er også teikna inn ein bekk i kartet der den eine nausttomta er. Dette er ikkje omtalt. Sjølv om naust er mindre privatiserande enn bustader vil nye private bygg i strandsona auke privatiseringa. Sjølv om Austrheim kommune har mykje strandsone, fritar ikkje dette kommunen for krav om planlegging. Vi er heller ikkje samd i kommunens vurdering om at det ikkje er fare for ein bit for bit utbygging av strandsona. Austrheim kommune har mange LNF-spreidd områder i nærleiken av sjøen og mange spreidd naust som det kan «fortettast» rundt.

Statsforvaltaren si vurdering er at både dei omsyna som ligg til grunn for kommuneplanen for Austrheim og byggeforbodet i strandsona jf pbl. § 1-8, vert vesentleg tilsidesett ved ein dispensasjon for frådelling av to nausttomter. Vi vurderer også at nasjonale interesser i strandsona vert vesentleg sett til sides i saka jf. elles pbl. § 19-2 andre ledd første setning.

I tillegg kan Statsforvaltaren heller ikkje sjå at det ligg føre ei overvekt av arealmessige fordelar som talar for ein dispensasjon i denne saka, jf. pbl. § 19-2 andre ledd andre setning. Lova sine vilkår for dispensasjon er då ikkje oppfylte. Statsforvaltaren klagar difor på Austrheim kommune sitt vedtak i møte 20.10.2022, saknr. 095/22.

Statsforvaltaren ber om at vedtaket vert gjort om slik at det ikkje vert gitt dispensasjon. Vi ber vidare om at vedtaket vert gitt utsett iverksetjing til klagesaka er avgjort, jf. forvaltningslova § 42.

Vurdering

Klaga frå Statsforvalteren omhandlar i hovudsak desse element som og kom fram i uttale i saka:

· I strandsona skal ikkje vere kurant å gjeva dispensasjon, må utvikla områder gjennom

plan. Interessane i strandsona vesentleg tilsidesett.

- Ikkje overvekt av arealmessige føremoner.
- Omsynet til natur – kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre almenne interesser, jf. Forarbeida.
- Ikkje fortetting
- Naturen sin eigenverdi.

Kommunedirektøren har vurdert klaga og innhald i den på følgjande måte:

- I strandsona skal ikkje vere kurant å gjeva dispensasjon, må utvikla områder gjennom plan. Interessane i strandsona vesentleg tilsidesett.
 - Kommunedirektøren er ikkje heilt samt i Statsforvalterens vurdering når det gjeld utvikling i plan. Det klare utgangspunktet er etter kommunedirektørens vurdering at utvikling skal skje i plan, men i Austrheim kommune er det umogleg å planlegge finmaska detaljer i kommuneplanprosessen for heile den utbygde strandsona..Det føreligg allereie naust på omsøkte område og det vil ikkje føra til særleg meir privatisering, men derimot gjere det noko meir tilgjengeleg for publikum ved å kunne leggja til rette for betre tilkomst rundt omsøkte tomter. Det er vidare tale om eit tiltak i eit allereie delvis etablert område. Omsøkt tiltak vil berre medføra endring av marginal karakter, og vil ikkje tilsidesette omsyna bak byggjeforbodet eller deleforbodet eller LNFR i «vesentlig» grad.
 - Ikkje overvekt av arealmessige føremoner.
 - Føremonene med å gje dispensasjon til omsøkt frådelling og bygging av to naust er at tiltak vert sett på som *tilnærma* fortetting og gjer at det vert meir *attraktivt* å bu og leva i kommunen vår. Fastbuande folk treng naust for å ta vare på båtar, fiske, og sjøreiskaper, særleg i vinterhalvåret og i det harde kystklimaet her, dette er klimatilpassing. Ingen friluftsliv- eller miljø,- og naturverdiar vert særleg råka av omsøkt tiltak. Dette er eit sentralt poeng for Kommunedirektøren. Kommunedirektøren finn det føremålsteneleg å gje dispensasjon ved å slutta seg til dei klare fordelane som allereie er nemnt i hansaminga av saka.
 - Ikkje fortetting.
 - Kommunedirektøren er samd i at det ikkje er tale om fortetting isolert sett, men det er heller ikkje tale om urørt natur. Det ligg i eit område kor det allereie er etablert naust. Det er *tilnærma* tale om fortetting.
 - Naturen sin eigenverdi.
 - Kommunedirektøren er samd i at natur urørt har ein eigenverdi, dette gjeld og særleg i strandsona. Men det er også klart at Austrheim kommune har sær s mykje av strandona og det er klart at for det aller meste av strandsona i kommunen så er denne endå meir viktig for kommunen å halde urørt enn den det er tale om i saka her. Grunngevinga er at det ikkje er særlege naturverdiar i spel her og det gjer god utvikling på staden å etbalere naust på omsøkt område.

Konklusjon

Formannskapet i Austrheim tek ikkje klagen til følgje.

Vedtaket er heimla i forvaltningslova § 33 og pbl. § 19-2.

Saka vert sendt til Statsforvalteren i Vestland for endeleg avgjerd.